

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.557/2024. számú ügyben Szegeden, 2025. március 27. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a 23. sorszámú

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott1 és társai ellen indított büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék* 2021. december 22. napján kihirdetett *15.B.178/2012/615.* számú ítéletének vádlott1 I. rendű vádlottra vonatkozó, fellebbezések folytán felülbírált részét *megváltoztatja*:

vádlott1 I. rendű vádlott terhére megállapított 2 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetteként [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] értékelt cselekményeit 2 rendbeli, *közvetett tettesként*, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés *1. fordulat*, (3) bekezdés] *minősíti* (I/3. tényállás).

A 2 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetteként [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] értékelt cselekményeit *bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének* [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés *1. fordulat*, (2) bekezdés], 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés *1. fordulat*, (2) bekezdés] és 3 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés *1. fordulat*, (3) bekezdés] *minősíti* (I/24. tényállás).

A 2 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségeként minősített cselekményeit *4 rendbelinek minősíti* (I/24. tényállás).

A folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetteként [1978. évi IV. törvény 303. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] értékelt cselekményét *bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének* [1978. évi IV. törvény 303. § (3) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] *minősíti* (II. tényállás).

A folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetteként [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] értékelt cselekményeit *9 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének* [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés – *nyolc esetben 1. és 2. fordulat, egy esetben 2. fordulat – három esetben (3) bekezdés és hat esetben (4) bekezdés*] *minősíti* (IV. tényállás).

A 2 rendbeli – egy esetben folytatólagosan elkövetett – magánokirat-hamisítás vétségeként értékelt bűncselekményeket *10 rendbeli – kilenc esetben bűnsegédként, folytatólagosan*

elkövetett – magánokirat-hamisítás vétségének (1978. évi IV. törvény 276. §) *minősíti* (III-IV. tényállás).

A számvitel rendje megsértésének büntettként [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pontja, (4) bekezdés a) pontja] értékelt cselekményét *9 rendbeli bűnsegédként* elkövetett számvitel rendje megsértésének büntettként [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés b) pont] *minősíti* (IV. tényállás).

vádltotl I. rendű vádlott börtönbüntetését *3 (három) év 4 (négy) hónapra súlyosítja*.

A vele szemben elrendelt vagyonekobzás összegét *58.619.018.- (ötvennyolcmillió-hatszáztizenkilencezer-tizenennyolc) forintra felelmei*.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy az I. tényállásban írt pénzügyi bűncselekményeinek jogszabályi alapját az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés *I. fordulatával kiegészíti*.

vádltotl I. rendű vádlott vagyon elleni bűncselekményeinek jogszabályi alapját az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés *I. fordulatával kiegészíti*.

Megállapítja, hogy vádltotl I. rendű vádlott 2010. március 30. napjától 2011. november 25. napjáig előzetes fogvatartásban, 2011. november 26. napjától 2011. december 1. napjáig házi őrizetben, 2011. december 2. napjától 2012. május 30. napjáig előzetes fogvatartásban, 2012. május 31. napjától 2012. december 19. napjáig házi őrizetben volt, 2012. december 20. napjától 2013. szeptember 9. napjáig, majd 2013. október 10. napjától 2017. május 30. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt állt.

vádltotl I. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: szig.sz..

Az elsőfokú ítélet alapját képező tárgyalási napok közül a 2012. szeptember 27. és 2021. július 14. napjaira történt utalásokat *mellőzi*.

A másodfokú eljárás során felmerült 660.368.- (hatszázhatvanezer-háromszázhatvannyolc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Kecskeméti Törvényszék a 2021. december 22-én meghozott 15.B.178/2012/615. számú ítéletével vádltotl I. rendű vádlottat folytatólágosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény (korábbi Btk.) 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés], számvitel rendjének megsértése büntette [korábbi Btk. 289. § (1) bekezdés b) pont,

(4) bekezdés a) pont], bűnsegédként elkövetett csalás büntettének kísérlete [korábbi Btk. 318. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont], folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntette [korábbi Btk. 303. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont], csalás büntettének kísérlete [korábbi Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (6) bekezdés b) pont], 27 rendbeli, 24 esetben folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], 32 rendbeli, 18 esetben folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], 7 rendbeli, egy esetben folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás vétsége [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés], 2 rendbeli, egy esetben folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (korábbi Btk. 276. §) és 79 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (korábbi Btk. 276. §) miatt mint bünszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 2 év 8 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. Vagyonelkobzást rendelt el az I. rendű vádlottal szemben 51.799.844 forint erejéig. Egyidejűleg az I. rendű vádlottat az ellene folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés, (2) bekezdés [I/8. tényállás]], valamint 11 rendbeli bűnsegédként elkövetett adócsalás vétsége {korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés [I/13., I/19., I/20., I/22., I/25., I/38. tényállások]} miatt emelt vád alól felmentette. Ez utóbbi felmentő rendelkezések – anélkül, hogy a törvényszék azt megállapította volna - első fokon jogerőre emelkedtek.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

[3] Az ügyészség vádlott1 I. rendű vádlott terhére anyagi jogszabálysértés, az elkövetői alakzat téves minősítése miatt, eltérő minősítésért, az I. rendű vádlott terhére megállapított folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetteként [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] értékelt cselekmény folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetteként [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés (4) bekezdés] történő minősítésért és emellett súlyosításért, hosszabb tartamú fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabása, valamint magasabb összegben meghatározott vagyonelkobzás elrendelése érdekében fellebbezett.

[4] Az ítélet ellen vádlott1 I. rendű vádlott és védője egyezően felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[5] Az ellentétes irányú fellebbezések folytán eljáró Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2023. május 10-én kihirdetett Bf.I.641/2022/40. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az vádlott1 I. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket 20 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont harmadik fordulat, egy esetben (5) bekezdés b) pont első és második fordulat, hét esetben (4) bekezdés b) pont első és második fordulat, tizenkettő esetben (3) bekezdés b) pont első és második fordulat], 79 rendbeli bűnsegédként, 43 esetben folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk. 345. §), 2 rendbeli, egy esetben bűnsegédként elkövetett csalás büntette kísérletének [Btk. 373. § (1) bekezdés első, egy esetben (4) bekezdés a) pont, egy esetben (5) bekezdés b) pont] és 4 rendbeli folytatólagosan, három esetben bűnsegédként elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (2) bekezdés nyolcadik fordulat, három esetben (6) bekezdés b) pont ba) alpont, egy esetben (7) bekezdés b) pont ba) alpont] minősítette. Mellőzte a bünszervezetben

elkövetésre való utalást, és az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 év 4 hónapra súlyosította azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vagyonekobzást 58.619.018 forintra rendelte el az I. rendű vádlottal szemben. Az I. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont harmadik fordulat, egy esetben (5) bekezdés a) pont], 3 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett pénzmosás büntette [Btk. 399. § (2) bekezdés hetedik és nyolcadik fordulat, egy esetben (5) bekezdés, kettő esetben (6) bekezdés b) pont ba) alpont] és számvitel rendjének megsértése büntette [Btk. 403. § (1) bekezdés a) és b) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[6] A másodfokú ítélet ellen a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség jelentett be másodfellebbezést vádlottl I. rendű vádlott terhére a felmentéssel érintett bűncselekményekben a bűnösség megállapítása, a cselekmények váddal egyező minősítése és a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében. Ugyancsak másodfellebbezést jelentett be vádlottl I. rendű vádlott védője.

[7] A másodfokú bíróságnak az ítéleti tényállás I/18. pontjában megállapított tényállás tekintetében hozott, az adócsalás bűncselekményének vádja alól felmentő rendelkezése az ügyészség fellebbezésének a Legfőbb Ügyészség általi visszavonása folytán a harmadfokú eljárásban jogerőre emelkedett, még ha ennek megállapítására nem is került sor.

[8] A Kúria a 2024. május 16. napján meghozott Bhar.II.307/2024/14. számú ítéletében a Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság ítélete ellen az vádlottl I. rendű vádlott védője által a másodfokú ítélet ellen bejelentett másodfellebbezést elutasította.

[9] vádlottl I. rendű vádlott tekintetében a másodfellebbezéssel támadott ítéletet hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasította. Megállapította, hogy a IV. pontban megállapított tényállás részben felderítetlen [a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 592. § (2) bekezdés b) pont], és ezzel összefüggésben az ítélet részlegesen megalapozatlan [Be. 593. § (2) bekezdése], amely kizárólag további bizonyítás lefolytatásával küszöbölhető ki.

[10] Az vádlottl I. rendű vádlott tekintetében lefolytatandó új eljárásra a Be. 611. § (1) bekezdése szerinti iránymutatásként szabta, hogy a másodfokú bíróság az ítélet IV. pontját érintő megalapozatlanság okához – a részbeni felderítetlenséghez – illeszkedően igazságügyi adó- és könyvszakértő kirendelésével tárja fel a vád tárgyává tett cselekményeket illetően az általános forgalmi adó adónemben bekövetkezett adóhiány összegét, amit követően válhat lehetségessé a IV. pontban megállapítandó tényállás alapján a helyes büntető anyagi jogi következtések levonása, illetve az I. rendű vádlott terhére rótt cselekmények teljeskörű elbírálása.

[11] Az ítéltábla mindezek alapján folytatta le a megismételt eljárást, amelynek során a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdései alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt vádlottl I. r. vádlott vonatkozásában teljeskörűen felülbírálta, a jogerőre emelkedett [I/8., I/13., I/18., I/19., I/20., I/22., I/25., I/38. tényállásokat érintő] felmentő rendelkezések kivételével.

[12] A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, - és a Kúria által is megállapítotton kívüli - az ügy érdemére kiható eljárási szabályt nem sértett.

[13] A Kúria iránymutatásának megfelelően a részleges megalapozatlanság és részbeni felderítetlenség kiküszöbölése érdekében a másodfokú bíróság bizonyítást, igazságügyi adó- és könyvszakértői vélemény beszerzését rendelte el, amelyre szakértői igazságügyi könyv- és adószakértőt rendelte ki. A szakértő a szakvéleményét előterjesztette.

[14] A másodfokú tárgyaláson a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a Bf.369/2013/17. számú átiratának vádlottl I. r. vádlottra vonatkozó részében foglaltakkal egyezően szólalt fel. A tényállás kiegészítésére és helyesbítésére vonatkozó indítványait azzal a helyesbítéssel adta elő, hogy az ítéltábla a megismételt eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményében foglaltak szerint helyesbítse a IV. tényállási pontot.

[15] Indítványozta, hogy az ítéltábla az I. rendű vádlott költségvetést károsító bűncselekményeit folytatólagosan, közvetett tettesként elkövetett adócsalás bűntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés], 28 rendbeli – 25 esetben folytatólagosan – bűnsegédként elkövetett adócsalás bűntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (3) bekezdés] 35 rendbeli – 21 esetben folytatólagosan – bűnsegédként elkövetett adócsalás bűntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés] és 11 rendbeli – 2 esetben folytatólagosan – bűnsegédként elkövetett adócsalás vétségének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat], a bűnsegédként megvalósított közbizalom elleni bűncselekményeit 87 rendbeli folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségeként [1978. évi IV. törvény 276. §], a gazdálkodás rendjét sértő bűncselekményét pedig 9 rendbeli számvitel rendje megsértésének bűntetteként [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) pont] értékelje. Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést, valamint közügyektől eltiltást súlyosítsa.

[16] vádlottl I. r. vádlott védője a másodfokú fellebbezési tárgyaláson megismételte a korábbiakban előadott álláspontját, és sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során jelentős mértékben a titkos információgyűjtés anyagát vette alapul, az álláspontja szerint törvénysértő, mert sérült a haladéktalanság követelménye, egyes IMEI számok, és telefonszámok az engedélyező végzésben tévesen szerepeltek, ezért indítványozta a titkos információgyűjtés eredményét kirekeszteni a bizonyítékok köréből.

[17] Részletesen ismertette az I. rendű vádlott védekezését, amelyet álláspontja szerint olyan okirati bizonyítékok támasztottak alá, amelyek a lefoglalásokat követően eltűntek.

[18] Megismételte a bünszervezetben történt elkövetéssel kapcsolatos álláspontját, amely szerint az a 4/2005. Büntető Jogegységi Határozatban írtakra tekintettel sem állapítható meg, ezért indítványozta a bünszervezetben elkövetés megállapításának a mellőzését.

[19] Továbbra is hangsúlyozta, hogy nem igazolható kétséget kizáróan az, hogy az I. rendű vádlott irányította a felsorolt gazdasági társaságokat, mint ahogy az sem, hogy az I. r. vádlott és társai jogosulatlanul vették fel a nekik munkaszerződés alapján járó fizetéseket, prémiumot vagy végkielégítéseket, az ezen kifizetések bevallása körüli esetleges anomáliák pedig nem róhatók az I. r. vádlott terhére. Nem vált kétséget kizáróan bizonyítottá, hogy ki hajtotta végre a cselekményeket és mikor nyújtott ilyen formában segítséget az I. r. vádlott azok elkövetéséhez. Továbbra sem állapítható meg a másodfokú eljárásban készült szakvélemény kiegészítésének hiányában a tényleges kár, illetve, hogy abból mennyi térült meg. Nem igazolható a védő érvelése szerint az sem, hogy több gépkocsit behozott volna az I. r. vádlott az országba, vagy utasítást adott volna erre bárki részére.

[20] Ezért az I. r. vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentését indítványozta. A büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezése indokául előadta, hogy az I. r. vádlott továbbra is gondoskodik a háztartásában az azóta felnőtt, 20 éves, de továbbtanuló fiáról, akinek önálló keresete nincs.

[21] vádlott I. r. vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában kifejtette, hogy bűncselekményt nem követett el. A bünszervezetben nem vett részt, nem is állt szándékában. Csatlakozott a védője által előadottakhoz, azt annyiban egészítette ki, hogy az „autós tényállásnál” nem csak hogy nem hozott be autókat mások részére, hanem emlékezete szerint őt autót hozott be saját használatra, de azokat nem értékesítette, ellenszolgáltatást nem kapott értük. Megismételte azt az eljárás során végig hangoztatott kifogását, hogy az ügy szempontjából lényeges iratok tűntek el, illetve cserélődtek ki a nyomozás során.

[22] A másodfokú fellebbezési tárgyaláson az ítéltábla ismertette a szakértő 1 igazságügyi adó- és könyvszakértő által előterjesztett szakvéleményt.

[23] Az elsőfokú bíróság a tényállás-felderítési feladatának a tényállás IV. pontja kivételével alapvetően eleget tett, ahol az általános forgalmi adó adónemben az adóhiány összegét igazságügyi könyv- és adószakértői vélemény beszerzése nélkül állapította meg. A Szegedi Ítéltábla a Bf.I.641/2022/40. számú ítélete [345]-[348] bekezdéseiben, majd a Kúria Bhar.II.307/2024/14. számú ítélet [140]-[144] bekezdésében is azt állapította meg, hogy a szakértő kirendelésének hiányában kiszámolt összeg jelen ügyben annak különleges szakértelmet igénylő jellege folytán nem fogadható el az adóhiány összegeként, amelynek következtében a megállapított tényállás részben – az adóhiány összege tekintetében – felderítetlen [Be. 592. § (2) bekezdés b) pont]. A másodfokú bíróság ennek kiküszöbölése érdekében szerezte be az igazságügyi szakértői véleményt és ez alapján helyesbítette a IV. tényállási pontban foglaltakat.

[24] Az I. r. vádlott védője az elsőfokú ítélet IV. tényállásával kapcsolatban indítványozta a másodfokú tárgyalás elnapolását és az igazságügyi szakértő tárgyalásra megidézését arra hivatkozással, hogy további kérdéseket kíván szakértőtől igazságügyi szakértőhöz intézni, mivel nem állt rendelkezésre elegendő ideje a szakvélemény áttekintésére, illetve közölje a szakértő, hogy a bizonylati szintig áttekintette-e a IV. tényállásban foglaltakat, mivel az álláspontja szerint nem derül ki a szakvéleményből. Utalt arra is, hogy további tisztázást igényel, hogy kiszámolható-e a regisztrációs díj, amit a

gépkocsik akkori életkorából, a motor hengerűrtartalmából, teljesítményéből és egyéb adatokból kikalkulálható, amellyel az adóhiányt csökkenteni kell.

[25] Az ítéltábla a védő bizonyítási indítványát elutasította, figyelemmel arra, hogy a nem túlzottan terjedelmes szakvélemény III. pontjában leírt szakértői eljárás kapcsán az igazságügyi szakértő rögzítette, hogy az elsőfokú ítélet 262-313. oldalán szereplő tételeket az iratanyagban található dokumentumokkal összehasonlította, mivel az ítéltábla a teljes iratanyagot az igazságügyi szakértő rendelkezésére bocsátotta.

[26] A szakértői vélemény V. pontjában pedig részletezte a szakértő, hogy az általános forgalmi adó alapjának meghatározása során azon tételek esetében, amelyeknél rendelkezésre állt a belföldi értékesítés összege, ott az általános forgalmi adó tekintetében ezen összeget bruttó értéként, azon tételek esetében pedig, amelyeknél csak a beszerzés összege állt rendelkezésre, a beszerzési árat az általános forgalmi adó tekintetében bruttó értéként vette figyelembe. Mellékletként csatolta az egyes társaságok által beszerzett gépjárművekre vonatkozó részletes táblázatokat, valamint az egyes társaságokra vonatkozó, általuk beadott áfabevallások időpontját is tartalmazó összefoglaló táblázatokat. A kimutatás készítése során figyelembe vette, hogy a törvényszék a táblázatban szürke háttérrel jelölte meg azokat az adatokat, amelyekre talált kétséget kizáró bizonyítékot, míg fehérén hagyta azon adatok háttérét, amelyekre nem talált megfelelő bizonyítékot. Ezért azon tételeket, amelyeket a Kecskeméti Törvényszék az ítéletében fehérrel jelölt, nem szerepeltette a szakvéleményben. A kimutatás készítése során az ítéletben szereplő értéként az elsőfokú ítélet 262-313. oldalán szereplő tételeket szerepeltette; a szakértő által megállapított értéként a szakértői eljárás során kiszámolt értéket (bruttó érték az értékesítési, illetve ahol nem áll rendelkezésre, ott a beszerzési ár, csökkentve a regisztrációs adó értékével, ahol ez rendelkezésre állt); az ítéletben szereplő adatok alapján számított értéként a táblázat alapja a nyomozás során készült kimutatás volt, amely az áfa megállapítása során nem következetes, tekintettel arra, hogy sok esetben a beszerzési árat nettó értéként vette figyelembe. Ezen értékeket módosította a szakértő. Mivel a hivatkozott táblázatban több esetben az áfa értéke 0, de erre utalást vagy magyarázatot az iratanyagban nem talált, ezért az elsőfokú ítéletben 0 értékkel szereplő tételeket ebben az esetben nem vette figyelembe. Abban az esetben, ha az adóbevallásban szereplő értékesítésből származó áfa összege meghaladta a szakvéleményben megállapított áfa összegét, áfahiányt nem állapított meg, tekintettel arra, hogy részletes, a beadott bevallást megalapozó analitika nem állt rendelkezésre.

[27] Mindezek alapján megállapítható, hogy az igazságügyi szakértő a védő által kifogásoltakkal szemben valamennyi iratanyagban található bizonylatot figyelembe vett, ott minden esetben az I. r. vádlottra nézve kedvezőbb értékeket vette figyelembe, és a beszerzési árat csökkentette a regisztrációs adó értékével, amennyiben erre adat állt rendelkezésre. A szakvélemény nem túlzottan nagy terjedelmére tekintettel pedig az ítéltábla a védőnek a tanulmányozására fordítható idő rövidségére irányuló kifogását sem tudta elfogadni.

[28] Ami az I. r. vádlott védőjének a másodfokú tárgyaláson fenntartott és az eljárás korábbi szakaszában is hangoztatott, a titkos információgyűjtés során beszerzett közlemények mint felhasználás tilalma alá eső bizonyítékokkal kapcsolatos érveit illeti, az ítéltábla utal a Kúria Bhar.II.307/2024/14. számú ítéletének [93] bekezdésében foglaltakra, amellyel mindenben egyetértett, s az álláspontja azzal teljes mértékben azonos. A Kúria osztotta a korábbi másodfokú határozat [163]-[171] bekezdéseiben írtakat, amit azzal

egészített ki, hogy a telefonszám, illetve az IMEI szám nyilvánvaló elírása mellett sem lehetett kétséges, hogy a korábban hatályban volt Be. 206/A. § (7) bekezdése szerinti igazolás az I. r. vádlottal (és nem mással) szemben és a vád tárgyát képező bűncselekmény miatt folyamatban volt bűnüldözési célú titkos információgyűjtés elrendelését igazolta. Erre figyelemmel lehetett állást foglalni a felhasználás feltételeinek fennállásáról.

[29] Ami az I. r. vádlottnak az ügy szempontjából lényeges iratok eltűnésére, kicserélődésére vonatkozó kifogásait illeti, osztotta az ítéltábla az ezzel kapcsolatosan az elsőfokú ítélet 359. oldalán kifejtett álláspontot. A törvényszék ugyanis arra a következtetésre jutott, hogy az I. r. vádlott vallomásai nincsenek összhangban a vádlott által korábban előadottakkal. Korábbi vallomásai során az I. r. vádlott nem hangoztatta a gazdasági társaságok vezetői által kialakított és követett precíz, minden tekintetben írásbeliségen alapuló és szabályzatokkal pontosan körülírt ügymenetet. Az I. tényállásban szereplő számla kitöltésekkel kapcsolatosan korábban úgy fogalmazott, hogy volt, hogy megkérte az éppen ott lévő, ráérő kollégáit, hogy segítsenek neki, illetve olyan vallomása is volt, amiben azt taglalta, hogy azért kapott akkora összegű fizetést, hogy akár a mások által történő besegítést is tudta abból finanszírozni. E korábbi vallomásai kapcsán azt állapította meg helyesen a törvényszék, hogy azok nincsenek összhangban azon vallomásával, hogy pontos, precíz utasításokat kapott az I. tényállásban írt cégek vezetőitől arra, hogy mikor, kit, mire vehet igénybe a munkája során, amely közreműködések szintén pontosan, precízen le voltak dokumentálva. Mint ahogy a pénzfelvételekkel kapcsolatosan sem beszélt korábban ilyen szigorú ügymenetről, leginkább úgy fogalmazott csupán, hogy szólt ennek, szólt annak, amiből egyáltalán nem tűnt ki, hogy amögött szigorúan szabályozott és dokumentált ügymenet húzódott volna.

[30] Helyes volt az elsőfokú bíróság álláspontja, amely szerint mindebből az állapítható meg, hogy I. r. vádlott a büntetőeljárás során minden alap nélkül egészítette ki a vallomását, amellyel a saját felelősségét igyekezett háritani, továbbá igazolni azt a már korábban megfogalmazott álláspontját, hogy az ügyiratok közül fontos, a büntetőjogi felelősségét kizáró és csökkentő iratok tűntek el, vagy cserélődtek ki.

[31] Szemben az I. r. vádlott védőjének álláspontjával, az elsőfokú ítéleti tényállás - a IV. tényállási pont kivételével - nem volt felderítetlen. Az elsőfokú bíróság - egyebekben - a vád tárgyát képező cselekmény megalapozott elbírálásához szükséges és lehetséges körben és mélységben lefolytatta a bizonyítási eljárást. A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg. Ebből következően a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amely feladatát önállóan, a vád keretei között végzi el. Az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységének kizárólag az képezi korlátját, hogy ezen tevékenységnek minden lényeges és releváns bizonyítékra kiterjedőnek, ügyiratszerűnek és logikusnak kell lennie. A törvényszék bizonyíték-értékelő tevékenysége megfelelt ezen kritériumoknak, erre figyelemmel a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó és felmentésre irányuló indítványok eredményre nem vezethettek.

[32] Az elsőfokú ítélet I. r. vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét az ítéltábla az I. r. vádlott másodfokú tárgyaláson előadott nyilatkozata alapján akként helyesbítette, hogy az I. r. vádlott gyermeke időközben nagykorúvá vált, de nappali tagozaton továbbtanul, jövedelemmel nem rendelkezik.

[33] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és az általa felvett bizonyítás alapján a tényállást több ponton is helyesbítette, illetve kiegészítette.

[34] Kiegészítette a cégadatokra vonatkozó tényállásrészt azzal, hogy időközben a felsorolt gazdasági társaságok törlésre kerültek, vádlott1 I. r. vádlottnak volt rendelkezési joga az I. pontban megjelölt cégek bankszámlája felett, s a cégek nem folytattak gazdasági tevékenységet.

[35] Az I/1. pontban megjelölt cég1 2008. évben az I. és II. negyedévben negyedéves bevallásra volt kötelezett, 2008. júliustól 2008. decemberig havi áfa bevalló volt, 2009. I. és II. negyedévben negyedéves áfa bevalló volt, 2009. év júliustól 2009. december hónapig pedig havi áfa adóbevallásra volt kötelezett.

[36] Az I/3. tényállási pontban írtakat kiegészítette azzal, hogy elítélt7 VII. r. elítélt - a vonatkozásában jogerőre emelkedett felmentő rendelkezésre figyelemmel - nem tudott a számlák fiktitivásáról kétséget kizáróan. Illetve kiegészítette ezen tényállási pontot azzal is, hogy a cég2 2008. októbertől havi áfabevalló volt.

[37] Az I/12. tényállási pontot kiegészítette azzal, hogy a cég3 2008. évi IV. negyedévi áfa bevallását 2009. január 20. napján nyújtotta be az adóhatóságnak.

[38] A történeti tényállás ítéletszerkesztési hiba folytán több helyen is tartalmaz jogi indokolásba tartozó megállapításokat. Figyelemmel azonban arra, hogy az ítélet egységes egész, ezért ahogy adott esetben a jogi indokolás során tett ténymegállapítások a tényállás részét képezik, úgy a tényállásban szereplő jogkövetkeztetések a jogi indokolás részét képezik abban az esetben is, ha azok ítéletszerkesztési hiba folytán a tényállásban szerepelnek. A másodfokú bíróság ezért csakis a történeti tényállásba tartozó ténymegállapításokat helyesbítette, illetve egészítette ki. Így a II. tényállás részét képezi az elsőfokú ítélet 509. oldal 2. és 5. bekezdésében foglalt azon tudati tényekre vonatkozó megállapítások, amelyek szerint a bankszámlák felett rendelkezési joggal bíró, illetve átutalásokat, befizetéseket intéző vádlottak – az V. r. vádlott kivételével -, valamint az őket utasító vádlottak tudták azt, hogy a bűncselekmény elkövetéséhez felhasznált gazdasági társaságok bankszámláján megjelenő összegek bűncselekményből, adócsalásból származnak, ennek tudatában rendelkeztek közvetlenül vagy közvetve a pénzösszegek felhasználásáról. A vádlottak célja az volt, hogy ezen pénzösszegek azonosságát megváltoztassák és legális forrásból származóként tüntessék fel.

[39] A III. tényállási pontot kiegészítette azzal, hogy az adóbevallás előterjesztésének helye helység1.

[40] A tényállás IV. pontját akként helyesbítette, hogy az adóbevétel-csökkenés összege a cég4 esetében 72.986.000.-Ft, a cég5 esetében 12.274.000.-Ft, az cég6 esetében 56.329.000.-Ft, az cég7 esetében 193.972.000.-Ft, a cég8 esetében 92.629.000.-Ft, a cég9

esetében 99.278.000.-Ft, a cég10 esetében 15.930.000.-Ft, a cég11 esetében 58.076.000.-Ft, a cég12 esetében 9.876.000.-Ft volt (másodfokú iratok 21. sorszáma alatti szakvélemény).

[41] Az elsőfokú ítélet részleges megalapozatlanságának és részbeni felderítetlenségének kiküszöbölését követően a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes egészében megalapozottá vált, amelyet az ítéltábla a határozatának alapjául elfogadott.

[42] Az irányadó tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett vádlott1 I. r. vádlott bűnösségére és a cselekményeit is többségében törvényesen minősítette.

[43] Az ítéltábla osztotta a Kúria Bhar.II.307/2024/14. számú ítélete [159]-[187] bekezdéseiben a bünszervezet megállapíthatósága, illetve az alkalmazandó Büntető Törvénykönyv vonatkozásában a [157]-[158] és [189] bekezdéseiben kifejtetteket is. Eszerint, miután a bünszervezeti elkövetés elbírálaskori törvény által szabott ismérvei fennállnak, következésképpen a 2012. évi C. törvény (Btk.) 2. § (2) bekezdésében írt rendelkezések alkalmazásának az I. r. vádlott esetében nincs helye, és a cselekményeit a Btk. 2. § (1) bekezdése alapján az elkövetéskori törvény alapulvételével kell minősíteni, illetve a jogkövetkezményeket is a korábbi Btk. alapján kell kiszabni vele szemben, mivel a bünszervezeti elkövetés az elkövetéskori és az elbírálaskori törvény alapján egyaránt felróható az I. r. vádlottal szemben, azaz a Btk. 2. § (1) bekezdése szerint a korábbi Btk. alkalmazását vonja maga után.

[44] Az ítéleti tényállás I. pontját érintő minősítések közül kizárólag az I/3. és az I/24. tényállási pontban írt bűncselekmények minősítése kapcsán tévedett a törvényszék.

[45] Az I/3. pontot illetően arra figyelemmel, hogy a Szegedi Ítéltábla Bf.I.641/2022/40. számú ítéletével elítélt7 VII. r. elítéltet az ellene 2 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (3) bekezdés] és 2 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276. §) miatt emelt vád alól felmentette azon az alapon, hogy nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy tudott az e tényállási pontban rögzített számlák valótanságáról, ezért vádlott1 I. r. vádlott cselekménye nem az 1978. évi IV. törvény (korábbi Btk.) 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként, hanem a korábbi Btk. 20. § (2) bekezdése szerinti közvetett tettesként elkövetettnek minősül, mivel a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását tévedésben lévő személy felhasználásával valósította meg (Kúria Bhar.II.307/2024/14. számú ítéletének [114] bekezdése).

[46] Az I/24. pontban rögzített cselekményt illetően, amelyet a törvényszék az érintett adónemek számához igazodóan 3 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalásnak minősített, a folytatólagos elkövetés megállapításának feltételei jelen esetben nem állnak fenn a teljes cselekménysorra. A tettesi alapcselekményt kifejtő, jogerősen elítélt XX. r. terhelt 2006-ban ugyanis egyetlen áfa bevallásban okozott 307.000.-Ft adóhiányt, illetve a 2006-ra vonatkozó személyi jövedelemadó bevallásában 246.000.-Ft adóhiányt, míg 180.000.-Ft adóhiányt egészségügyi hozzájárulás járulék tekintetében. A tényállásban írt további bevallások már a 2008-2009. évet érintik, azaz általános forgalmi adó adónemben több bevallási időszak is „kimaradt” a cselekménysorból, illetve a XX. r. terhelt a 2007. évre

vonatkozó személyi jövedelemadó bevallásában tett nyilatkozatával sem követett el újabb adócsalást a személyi jövedelemadóra és az egészségügyi hozzájárulásra.

[47] Erre figyelemmel a 2006. évet érintő cselekmények nem vonhatók a folytatólagoasság törvényi egységébe a 2008-2009. évet érintő cselekményekkel, és e korábbi magatartásokat további 2 rb. bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetteként (áfa, személyi jövedelemadó) [korábbi Btk. 310. § (2) bekezdés], bűnsegédként elkövetett adócsalás vétségeként (egészségügyi hozzájárulás) [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés], valamint ehhez igazodóan a 2 rb. bűnsegédként, folytatólagoosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségeként minősített cselekményeit 4 rendbelinek kellett minősíteni.

[48] Tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a tényállás II. pontjában írt folytatólagoosan elkövetett pénzmosás büntetteként [korábbi Btk. 303. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] értékelt cselekményt a más által elkövetett bűncselekményhez kapcsolódó pénzmosásnak minősítette [azaz a (2) bekezdés a) pontja szerint]. Ezen cselekménye ugyanis a korábban elkövetett saját, I. tényállásban írt bűncselekményéhez kapcsolódó és pénzügyi tevékenység végzésével elkövetett pénzmosásnak, azaz a IV. r. és a XXII. r. terheltek társtettesként elkövetett cselekményéhez nyújtott, a korábbi Btk. 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként, folytatólagoosan elkövetett pénzmosás büntettének [korábbi Btk. 303. § (3) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] minősül.

[49] Észlelte az ítéltábla, hogy a törvényszék az ítéleti tényállás I., III. és V. tényállási pontjaiban nem a Kúria 61. számú BK véleményében foglaltaknak megfelelően, azaz nem a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló bírói gyakorlatnak megfelelően határozta meg a bűncselekmények jogszabályi alapját. Eszerint az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1. fordulat, 2. fordulat stb. megjelöléssel kell utalni. Erre figyelemmel az I. tényállásban írt pénzügyi bűncselekményeinek jogszabályi alapját az ítéltábla a korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés 1. fordulatával (adókötelezettség megállapítása szempontjából jelentős tényre - adatra - vonatkozóan valótlán tartalmú nyilatkozatot tesz), a vagyon elleni bűncselekményeinek jogszabályi alapját pedig a korábbi Btk. 318. § (1) bekezdés 1. fordulatával (tévedésbe ejt) egészítette ki.

[50] A tényállás IV. pontjában írtakhoz kapcsolódóan az ítéltábla teljes mértékben osztotta a Kúria Bhar.II.307/2024/14. számú ítéletének [132]-[141] bekezdéseiben kifejtetteket.

[51] Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) 55. § (1) bekezdése alapján adófizetési kötelezettséget annak a ténynek a bekövetkezése keletkeztet, amellyel az adóztatandó ügylet tényállásszerűen megvalósul, a teljesítésre sor kerül. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése alapján a teljesítéshez fűződő joghatás beáll abban az esetben is, ha a teljesítés hiánya ellenére számlakibocsátás történik. A joghatás a számlán a termék értékesítőjeként, szolgáltatás nyújtójaként szereplő személyre, szervezetre áll be, kivéve, ha kétséget kizáróan bizonyítja, hogy a számlakibocsátás ellenére teljesítés nem történt [a) pont] vagy teljesítés történt ugyan, de azt más teljesítette [b) pont] és ezzel egyidejűleg a kibocsátott számla érvényesítéséről is haladéktalanul gondoskodik, illetőleg – nevében, de más kiállított számla esetén – haladéktalanul értesíti a számlán a termék

beszerzőjeként, a szolgáltatás igénybe vevőjeként szereplő személyt, szervezetet. Ezen rendelkezés összhangban áll a Tanács 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv 203. cikkének rendelkezéseivel, amelynek értelmében a számla kibocsátója még adóköteles ügylet hiányában is köteles megfizetni a számlán feltüntetett adót.

[52] Mindez azt jelenti, hogy az érintett cégek részéről a számlakibocsátás ténye önmagában adófizetési kötelezettséget keletkeztet, amely alól kizárólag az Áfa tv. 55. § (2) bekezdésében szabott feltételek teljesítése biztosíthatott volna mentességet, ilyenre azonban nem került sor.

[53] Tévedett a törvényszék, amikor az ítéleti tényállás IV. pontjában írt cselekményeket 1 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás bűntetteként minősítette, mivel az 9 gazdasági társaság vonatkozásában valósult meg. Az vádlott1 I. r. vádlott irányítása alatt álló, az adócsalásra felhasznált és számlákat kiállító 9 cégnek kellett volna az adót megfizetnie. Erre azonban nem került sor, mert vagy nem is vallottak be adót, vagy hamis tartalommal, s ehhez az I. r. vádlott szándékosan segítséget nyújtott.

[54] Erre figyelemmel vádlott1 I. r. vádlott ezen cselekményeit az ítéltábla 9 rb., a korábbi Btk. 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként és a 12. § (2) bekezdése szerinti folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettének [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés – nyolc esetben 1. fordulat (az adókötelezettség megállapítása szempontjából jelentős tényre, adatra vonatkozóan valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz), egy esetben 2. fordulat (ilyen tény, adatot a hatóság elől elhallgat) - három esetben jelentős vagyoni hátrányt okozva elkövetettként (cég5, cég10, cég12) (3) bekezdés és hat esetben különösen nagy vagyoni hátrányt okozva elkövetettként (cég 4, cég6, cég7, cég8, cég9, cég11) (4) bekezdés] minősítette.

[55] Ehhez kapcsolódóan pedig a 9 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségét (korábbi Btk. 276. §) is megvalósította.

[56] A IV. tényállási pontban írt számvitel rendjének megsértése, amely a bizonylati fegyelem teljes megsértése révén valósult meg a tényállásbeli 9 gazdasági társaság tekintetében, több adóéven keresztül, így a teljes iratanyag hiánya folytán a társaságok gazdasági helyzetének áttekinthetősége nyilvánvalóan megghiúsult. Az I. r. vádlott ezen cselekményei tehát 9 rb., a korábbi Btk. 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértése bűntettének [korábbi Btk. 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés *b) pont*] minősülnek.

[57] Ezen cselekmények kapcsán abban is tévedett a törvényszék, hogy az I. r. vádlott azokat tettesként valósította meg. Miután vádlott1 I. r. vádlott egyik gazdasági társaság esetén sem volt vezető tisztségviselő, hanem a gazdasági társaságok vezető tisztségviselőinek szándékosan segítséget nyújtott, azaz a korábbi Btk. 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként valósította meg azokat.

[58] A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott tekintetében túlnyomórészt hiánytalanul vette figyelembe az enyhítő és súlyosító körülményeket, azokat az ítéltábla mindössze az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

[59] Mellőzte az enyhítő körülmények közül az eljárás elhúzódását, mert az a hatóságok tétlensége esetén állapítható meg, ilyenre pedig a jelen eljárásban nem került sor.

[60] Mellőzte az ítéltábla a bűnsegédi elkövetés enyhítő körülményként értékelését, mivel az I. r. vádlott a bűnszervezet vezetőjeként nyújtott szándékosan segítséget bűncselekmények elkövetéséhez, így erre figyelemmel az enyhítő körülményként nem értékelhető. Ugyanakkor további enyhítő körülményként értékelte azt, hogy az I. r. vádlott hosszú ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt és a további kényszerintézkedés hatálya alatt állását (Kúria 56. számú BK vélemény III/10. pont).

[61] A büntetési tétel a bűnszervezetben történt elkövetésre és a halmazati szabályokra figyelemmel az I. r. vádlott esetében 2 évtől 16 évig terjedő szabadságvesztés, az irányadó törvényi középmérték 9 év.

[62] Nem tévedett a törvényszék, amikor a bűnösségi körülmények és a bűncselekmények tárgyi súlya alapján az I. r. vádlottal szemben szabadságvesztés büntetést szabott ki, ugyanakkor az ítéltábla álláspontja az, hogy a szabadságvesztés tartama a jelentős időmúlás és a hosszú büntetőeljárás ellenére is eltúlzottan enyhe. Ezért a szabadságvesztés tartamát 3 év 4 hónapra súlyosította, az irányadó törvényi középmértéktől az I. r. vádlott javára még így is jelentősen eltérve, a jogerősen elítélt további terheltek bűnszervezetben betöltött szerepéhez, illetve a konkrét cselekményeikhez igazodó belső arányosság követelményét is szem előtt tartva.

[63] Ugyanakkor osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját a törvényben előírtnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat vonatkozásában.

[64] Az irányadó tényállás alapján az I. r. vádlott vonatkozásában a vagyoneklobzás összegét az ítéltábla 58.619.018.-Ft-ra felemelte, mivel az a tényállásban foglaltakhoz képest tévesen került megállapításra.

[65] A fent kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezések közül az ügyészség fellebbezését találta alaposnak, és az elsőfokú bíróság ítéletét hivatalból is felülbírálvá, azt a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy az I. r. vádlott egyes bűncselekményeinek jogszabályi alapját kiegészítette, helyesbítette az I. r. vádlottal szemben elrendelt kényszerintézkedések adatait, megállapította az I. r. vádlott személyazonosító igazolványának számát, illetve az elsőfokú ítélet alapját képező tárgyalási napok közül a szükségtelenül hivatkozott napokat mellőzte.

[66] A másodfokú eljárás során felmerült igazságügyi adó- és könyvszakértő díjával kapcsolatos bűnügyi költséget az állam viseli a Be. 631. §-a alapján.

[67] Az ítélet elleni fellebbezési jog a Be. 615. § (1) és (2) bekezdései alapján kizárt.

Szeged, 2025. március 27.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.

Dr. Halász Edina s.k.

Dr. Nagy Erzsébet s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.557/2024/23. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 15.B.178/2012/615. számú ítéletének vádlottl I. r. vádlottra vonatkozó, fellebbezések folytán felülbírált része a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2025. március 27.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.

a tanács elnöke